

ikke have villet arbejde med under Sagens Behandling.

N. Neergaard: Jeg vil kun gøre det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg) opmærksom paa, at han har misopfattet den Udtalelse af mig, som han læste op, og det har han gjort, fordi han ikke har taget Hensyn til den Sammenhæng, hvori den er fremkommen. Jeg sagde: „Det er en klar Sag, at jeg kan i hvert Tilfælde ikke være en Modstander af at gaa en Vej, som jeg selv for et Aar siden arbejdede for at gaa“ o. s. v., men jeg havde kort i Forvejen forklaret, hvad det var for en Vej, jeg havde arbejdet for at gaa, nemlig en midlertidig Valgkredsordning under Forudsætning af, at man fra alle Sider kunde enes derom. Jeg siger, Sp. 291, forinden den Udtalelse, som det ærede Medlem har citeret: „Man enedes om dette, at begge Veje kunde gaas, altsaa den grundlovmæssige Vej og den midlertidige Valgkredsordnings Vej, men den midlertidige Valgkredsordnings Vej vilde vi ikke gaa, medmindre der sikredes os almindelig Samstemning dertil“. Det samme Standpunkt stillede jeg mig paa i Aar. Var der sikret os almindelig Samstemning til at gaa den midlertidige Valgkredsordnings Vej, vilde jeg i Aar som i Fjor have gaaet den Vej. Det viste sig imidlertid meget hurtigt, at en saadan Samstemning i Aar ikke kunde naas, navnlig Venstrereformpartiet var i Aar en bestemt Modstander af denne Vej, medens der i Fjor kun viste sig afvigende Meninger indenfor Partiet uden at Partiet fik Lejlighed til at tage bestemt Afstand derfra.

Borbjerg: Det ærede Medlem vil altsaa ikke gaa den Vej, som han anser for den rette og rimelige, skønt han ved at gaa den Vej kunde faa et Flertal derfor. Naar han ikke kan faa det ærede Medlem fra Ringkøbing med sig, vil han ikke gaa den Vej. (*N. Neergaard:* Jeg vil have alle med.) Han vilde have alle med, han vilde have det ærede Medlem fra Ringkøbing med. Det, finder jeg, er et ganske urimeligt Standpunkt. Naar man kan faa Flertal for en Sag, maa det være nok. Desuden passer den Fortolkning, det ærede Medlem har givet, aldeles ikke. Det ærede Medlem fra Æbeltoft slutter netop disse Linier med at sige, at han slutter sig til det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup), finder, at

det var netop det rette, han var inde paa, at man i hvert Fald maatte kræve, at Ordningen kom til at fremtræde som en fuldstændig midlertidig Foranstaltning, og det er netop det, der kommer til at foreligge, hvis man stemmer for de Radikales Forslag. Hvis det ærede Medlem læser de udførlige Udtalelser igennem, der findes nogle Spalter forud, af det ærede Medlem fra Nørresundby, vil det ærede Medlem se, at det ærede Medlem fra Nørresundby bogstavelig talt har skitseret den Vej, som de Radikale nu gaa, og som jeg ogsaa vil stemme for, at fastslaa Midlertidigheden paa den Maade, som her sker. Den Politik, som de Radikale føre frem ved dette Ændringsforslag, er bogstavelig talt den, som det ærede Medlem fra Nørresundby har angivet den 4. November, og den Politik sluttede det ærede Medlem fra Æbeltoft sig til uden Spor af Antydning af, at han absolut skulde have det ærede Medlem fra Ringkøbing ved sin Side for at turde gaa den Vej, ellers var han bange for Spøgelser og for at blive overfaldet af Røvere og Stumænd. De have jo gjort sig til to siamesiske Tvillinger i denne Vinter, det have de for Resten ikke været altid.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) talte om sit Arbejde i Udvalget. Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) sagde, at de ikke ved den Udtalelse i Efteraaret havde forpligtet sig til at stemme for et hvilket som helst Forslag. Men der er intet som helst Forslag fremkommet fra det ærede Medlems Meningsfæller i Udvalget med Hensyn til den midlertidige Valgkredsordning, intet som helst! Der er intet som helst Forsøg gjort paa at komme frem ad den Vej, som det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds anbefalede.

Nu siger det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds, at han er bleven overbevist om, at der ingen anden Vej var end Grundlovsændringens, skønt hans eget Partis Program, der gælder den Dag i Dag, viser en anden Vej. Nu er han overbevist om, at der ingen anden Vej er, og det Tilsagn, som det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds gav i Efteraaret, bliver gjort til ingenting, Føreren sidder tavs, han har ingenting at sige, Udvalgsmedlemmet træder op og siger: Jeg er kommen til den Overbevisning, at det Tilsagn, Føreren havde givet, er uholdbart, og det er der ikke noget at gøre ved. Men de Herrer kunne tro, de skulde faa Smerten at føle!